

[Poul Schlüter.]

folkeparti, at vi må fastholde stramme personalelofter både i staten, i kommunerne og i amterne.

For det femte mener vi, at folketinget burde styrke den private opsparing og genoprette enten indeksopsparingen eller for vor skyld gerne andre lige så gode og opsparingsfremmende ordninger, og vi er tilhængere af, og vi tror, at sympatien vil vokse for vor plan om investeringskonti, som også kan anvendes af lønmodtagere.

For det sjette mener vi, det er påkrævet, at man stimulerer til nyinvesteringer i produktionsanlæg gennem udbygning af de nuværende afskrivningsregler; vi burde ikke mindst genindføre synspunktet om, at der kan afskrives på basis af nyværdiprincippet.

Jeg tror, det er fremgået af min tale, at det konservative folkeparti ikke finder grundlag for tillid til den nuværende regering. Hvis ikke det er sagt klart nok, så understreger jeg det gerne i anden omgang. Socialdemokratiet har villet styre på det snævre flertal, der består af SF og det helt afgørende: de nordatlantiske mandater. Regeringen burde søge forståelse med oppositionen i stedet for at regere på hr. Moses Olsens stemme. Regeringen har ikke gjort det før og gør det nok heller ikke senere, og derfor vil jeg sige, at jeg må bedømme det sådan — det gør vi i mit parti — at de venstreorienterede kræfter her i salen driver regeringens politik til sammenbrud inden mange måneder. Jeg tror, det ville blive hilst velkommen i befolkningen, og jeg tror, det ville blive opfattet som naturligt, hvis statsministeren ville beslutte sig for at udskrive valg straks efter folkeafstemningen i oktober, således at befolkningen kunne tage stilling til, hvilken politik der skal føres under de nye vilkår, fællesmarkedet vil åbne for os.

Henry Christensen: Jeg er enig med tidligere ordførere i, at det vil være naturligt, at denne debat ved tillægsbevillingslovforslaget's tredje behandling fortrinsvis kommer til at dreje sig om landets indenrigspolitiske og de samfundsøkonomiske problemer. Jeg skal derfor heller ikke sige meget om udenrigspolitikken, men jeg vil dog gerne med de to tidligere ordførere glæde mig over den seneste udvikling, vi har kunnet være vidne

til: det er lykkedes den vesttyske forbunds-kansler at få gennemført sin østpolitik; en modig handling og en modig linje har præget den vesttyske regering i denne situation, og man har nået et resultat, der uden tvivl må betegnes som et meget væsentligt skridt i henseende til en afspænding og stabilisering i Vesteuropa. I samme perspektiv må vi også se de forhandlinger, den amerikanske præsident dels efter sit besøg i Kina, dels nu efter sit besøg i Moskva har haft med to af verdens andre stormagters ledelser; også disse forhandlinger må vurderes som led i en international stabiliseringspolitik, som et lille land som Danmark i meget høj grad har grund til at glæde sig over.

Jeg skal om den udenrigspolitiske debat, der blev ført her i tinget for et par måneder siden, nøjes med at sige, at efter venstres opfattelse vil det være ønskeligt, at man ikke gentager i fremtiden forsøgene på at fastslå Danmarks udenrigspolitik igennem pludselige overrumplingsdagsordner. Problemerne er for komplicerede og for betydningsfulde til, at dette er en god arbejds-metode for tinget at vælge.

Arbejdsmetoder i tinget og tingets arbejde har jo i øvrigt været genstand for naturlig drøftelse igennem den seneste tid, og jeg vil gerne sige, at vi har ofte oplevet, at der har været et stærkt pres på folketingets arbejde, når man kom til den sidste del af folketingsåret, men jeg tror, mine kolleger og jeg har den opfattelse, at vi aldrig nogensinde har oplevet, at presset har været så voldsomt og så stærkt, som tilfældet har været i år. Jeg har set ministre, der har udtalt deres store glæde over, at det næsten er lykkedes dem at få gennemført hele deres 4 års program på én gang. Det kan være, det er det, der er forklaringen, men hvad skal man med et 4 års program, når det skal gennemføres på et halvt år?

Det kan være, regeringen har sine politiske grunde til det, men jeg vil gerne sige, at regeringen må også føle sit ansvar for tilrettelæggelsen af arbejdet her i folketinget, hvis folkestyret skal fungere godt og ordentligt; og det, som for mig forekommer at være det mest vigtige med henblik på den kommende tid, er, at der virkelig bliver det fornødne samarbejde imellem folketingets ledelse og landets regering om tilrettelæggelsen af folketingsåret og af lovgivnings-